

ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΣ

«Τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν» (Β' Κορινθ. ιγ', 9)

«Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε»
(τέμπλον Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἰακώβου Χίου)

Τεύχος 73ον ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2023

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ & ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ

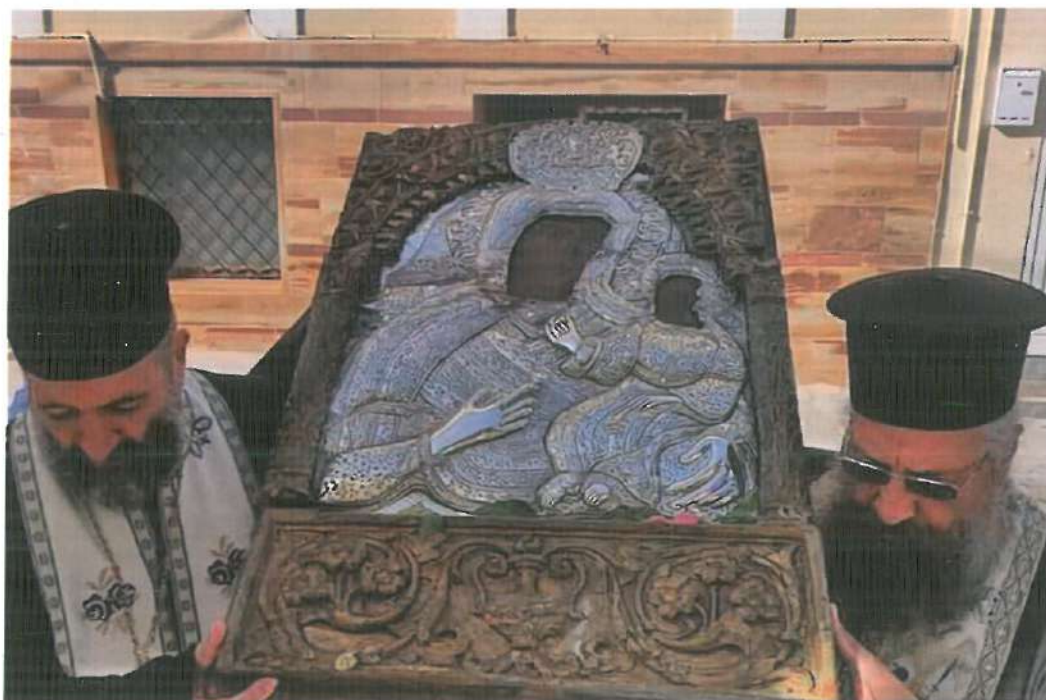
ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΕΩΣ

ΧΙΟΣ

Β' Ιερατικόν Συνέδριον Ἱ. Μητρο. Χίου με θέμα:
«Ἐνορία: Ὁ Χριστός ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν»
(Κουκουναῤρειον Πνευμ. Κέντρον Ἱ. Ν. Λατομυτίσσης. 30.11.23)

Ἡ εἰκὼν τῆς Παναγίας Ρουχουνωτίσσης
μεταφερομένη εἰς τὸν Ἱ. Μητρο. Ναὸν Χίου. (10.11.23)

Αριθμ. Πρωτ. 828

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ-
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τιμώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί Τεράρχαι καί πεφιλημένα τέκνα,

Ἄνωθεν εὐδοκία ἐορτάζομεν καί ἐφέτος ἐν ψαλμοῖς καί ὕμνοις καί ᾠδαῖς πνευματικαῖς τὴν κατὰ σάρκα Γέννησιν τοῦ προαιωνίου Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, τὴν φανέρωσιν δηλονότι τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἀνθρώπου. Κατὰ τὸν Ἅγιον Νικόλαον Καβάσιλαν, τὰ τελούμενα εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν εἶναι «τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου μυσταγωγία», τό δέ ἐν τοῖς προοιμίοις αὐτῆς δοξολογικόν «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» μαρτυρεῖ «ὅτι διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου πρῶτον ἐμάνθανον οἱ ἄνθρωποι ὡς εἶη τρία πρόσωπα ὁ Θεός»^[1]. Ὁ ἱερός πατήρ διακηρύττει ὅτι ὁ Κύριος καί Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός «τόν ἀληθινόν ἄνθρωπον καί τέλειον καί τρόπων καί ζωῆς καί τῶν ἄλλων ἕνεκα πάντων πρῶτος καί μόνος ἔδειξεν»^[2].

Ἡ πρόσληψις τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ καί ἡ διάνοξις τῆς ὁδοῦ τῆς κατὰ χάριν θεώσεως εἰς τὸν ἄνθρωπον προσδίδουν εἰς αὐτόν ἀνυπέρβλητον ἀξίαν. Ἡ λήθη αὐτῆς τῆς ἀληθείας ὀδηγεῖ εἰς μείωσιν τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τό ἀνθρώπινον πρόσωπον. Ἡ ἄρνησις τοῦ ὑψηλοῦ

προορισμού του ανθρώπου όχι μόνον δέν τόν ἀπελευθερώνει, ἀλλά ὀδηγεῖ εἰς ποικίλας συρρικνώσεις καί διχασμούς. Ἄνευ συνειδήσεως τῆς θείας προελεύσεώς του καί τῆς ἐλπίδος τῆς αἰωνιότητος, ὁ ἄνθρωπος δυσκολεύεται νά παραμείνη ἄνθρωπινος, ἀδυνατεῖ νά διαχειρισθῇ τὰς ἀντιφάσεις τῆς «ἀνθρωπίνης καταστάσεως».

Ἡ χριστιανική κατανόησις τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως προσφέρει λύσιν τῶν προβλημάτων, τὰ ὅποια δημιουργοῦν ἡ βία, ὁ πόλεμος καί ἡ ἀδικία εἰς τόν κόσμον μας. Ὁ σεβασμός τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ἡ εἰρήνη καί ἡ δικαιοσύνη εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐγκαθίδρυσις ὅμως τῆς κομισθείσης ὑπό τοῦ Χριστοῦ εἰρήνης ἀπαιτεῖ συμμετοχήν καί συνεργίαν τῶν ἀνθρώπων. Ἡ χριστιανική τοποθέτησις εἰς τό θέμα τοῦ ἀγῶνος διά τήν εἰρήνην συγκροτεῖται διά τῶν λόγων τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὁ ὅποιος εὐαγγελίζεται τήν εἰρήνην, χαιρετᾷ μέ τό «Εἰρήνη ὑμῖν» καί παροτρύνει τοὺς ἀνθρώπους νά ἀγαποῦν τοὺς ἐχθρούς των¹²¹. Ἡ ἐν Χριστῷ ἀποκάλυψις χαρακτηρίζεται ὡς «εὐαγγέλιον τῆς εἰρήνης»¹²². Αὐτό σημαίνει ὅτι δι' ἡμᾶς τοὺς Χριστιανούς, ἡ ὁδός πρὸς τήν εἰρήνην εἶναι ἡ εἰρήνη, ὅτι ἡ μή βία, ὁ διάλογος, ἡ ἀγάπη, ἡ συγχώρησις καί ἡ καταλλαγή ἔχουν προτεραιότητα ἀπέναντι εἰς ἄλλας μορφάς ἐπιλύσεως διαφορῶν. Μέ σαφήνειαν περιγράφεται ἡ Θεολογία τῆς εἰρήνης εἰς τό κείμενον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «*ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς*». Τό κοινωνικό ἦθος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας» (2020): «Τίποτε δέν ἀντιτίθεται περισσότερο στό θέλημα τοῦ Θεοῦ γιά τὰ πλάσματά Του πού ἔχουν δημιουργηθεῖ κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσή Του, ἀπό τῆ βία πού ἀσκεῖται ἐναντίον τοῦ πλησίον... Μποροῦμε ὀρθά νά ἰσχυριστοῦμε ὅτι ἡ βία ἀποτελεῖ τήν κατ' ἐξοχήν ἁμαρτία. Πρόκειται γιά τήν τέλεια ἀντίθεση μεταξύ τῆς κτιστῆς μας φύσεως καί τῆς ὑπερφυσικῆς μας κλήσεως πρὸς ἀναζήτηση τῆς ἀγαπητικῆς ἔνωσης μέ τόν Θεό καί τόν πλησίον μας... Ἡ εἰρήνη ἀποτελεῖ μία πραγματική ἀποκάλυψις τῆς βαθύτερης πραγματικότητος τῆς δημιουργίας σύμφωνα πρὸς

τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, καί τῆς μορφῆς ὅπως τήν σχεδίασε Ἐκεῖνος κατά τίς αἰώνιες βουλές Του»^[5].

Ἡ εἰρήνη δέν εἶναι δεδομένη καί αὐτονόητος, ἀλλά χρέος, κατόρθωμα, διαρκῆς μέριμνα καί ἀδιάκοπος ἀγών διά τήν διατήρησίν της. Δέν ὑπάρχουν αὐτοματισμοί καί μόνιμοι συνταγαί. Ἀπέναντι εἰς τάς ἐκάστοτε ἀπειλάς τῆς εἰρήνης ἀπαιτεῖται ἐγρήγορσις, βούλησις διά λύσιν τῶν προβλημάτων διά μέσου τοῦ διαλόγου. Οἱ μεγάλοι ἥρωες τῆς πολιτικῆς εἶναι οἱ ἀγωνισταί τῆς εἰρήνης. Ἡμεῖς συνεχίζομεν νά τονίζωμεν τόν εἰρηνοποιητικόν ρόλον τῶν θρησκευτῶν, εἰς μίαν ἐποχὴν κατά τήν ὁποίαν ἀσκεῖται κριτική εἰς τάς θρησκείας, ἐπειδή, ἀντί νά ἀναδεικνύωνται δυνάμεις εἰρήνης, ἀλληλεγγύης καί καταλλαγῆς, τροφοδοτοῦν τόν φανατισμόν καί τήν βίαν «ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ: Πρόκειται περί ἀλλοτριώσεως τῆς θρησκευτικῆς πίστεως καί ὄχι περί συμφυοῦς μέ αὐτήν φαινομένου. Ἡ γνησία πίστις εἰς τόν Θεόν εἶναι ὁ αὐστηρότερος κριτής τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ. Αἱ θρησκείαι εἶναι οἱ φυσικοὶ σύμμαχοι ὅλων τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἀγωνίζονται διά τήν εἰρήνην, τήν δικαιοσύνην καί τήν προστασίαν τῆς κτίσεως ἀπό τήν ἀνθρωπογενῆ καταστροφὴν.

Ἡ ἀνθρωπότης τιμᾶ ἐφέτος τήν 75^{ην} ἐπέτειον τῆς Οἰκουμενικῆς Διακηρύξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου (10 Δεκεμβρίου 1948), ἡ ὁποία ἀποτελεῖ σύνοψιν τῶν θεμελιωδῶν ἰδεωδῶν καί ἀξιῶν, «τό κοινόν ἰδανικόν, εἰς τό ὁποῖον πρέπει νά κατατείνουν ὅλοι οἱ λαοί καί ὅλα τά ἔθνη». Τά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, κεντρικόν σημεῖον ἀναφορᾶς τῶν ὁποίων εἶναι ἡ προστασία τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καί τῶν ἀτομικῶν, κοινωνικῶν, πολιτισμικῶν, οικονομικῶν καί περιβαλλοντικῶν ὄρων της, κατανοοῦνται εἰς τήν ἀρχικὴν δυναμικὴν των, ἐάν ἀναγνωρισθοῦν ὡς θεμέλιον καί κριτήριον τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, τήν ὁποίαν συνδέουν μέ τήν ἐλευθερίαν καί τήν δικαιοσύνην. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ, τό μέλλον τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς εἰρήνης συνδέεται καί μέ τήν

συμβολήν τῶν θρησκευτῶν εἰς τήν υπόθεσιν τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς πραγματώσεώς των.

Μέ τοιαύτας σκέψεις καί ἐόρτια αἰσθήματα, ἐν πλήρει βεβαιότητι ὅτι ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καθ' ἑαυτὴν ἀποτελεῖ ἀντίστασιν εἰς τόν ἀπανθρωπισμόν, ἀπό ὅπου καί ἂν αὐτός προέρχεται, καλοῦντες πάντας ὑμᾶς εἰς τόν καλόν ἀγῶνα τῆς οἰκοδομῆς ἐνός πολιτισμοῦ εἰρήνης καί καταλλαγῆς, εἰς τόν ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος θά βλέπῃ εἰς τό πρόσωπον τοῦ συνανθρώπου του τόν ἀδελφόν καί τόν φίλον καί ὄχι τόν ἐπίβουλον καί τόν ἐχθρόν, καί ὑπενθυμίζοντες εἰς ὑμᾶς πάντας, ἀδελφοί καί τέκνα, ὅτι τά Χριστοῦγεννα εἶναι καιρός αὐτογνωσίας καί εὐχαριστίας, ἀποκαλύψεως τῆς διαφορᾶς μεταξύ Θεανθρώπου καί «ἀνθρωποθεοῦ», συνειδητοποιήσεως τοῦ «μεγάλου θαύματος» τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας καί τῆς ἰάσεως τοῦ «μεγάλου τραύματος» τῆς ἀλλοτριώσεως ἀπό τόν Θεόν, κλίνομεν εὐλαβῶς τό γόνυ ἐνώπιον τῆς κρατούσης ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῆς τόν σαρκωθέντα Λόγον Θεομήτορος Μαριάμ, μεταφέροντες δέ πρός ὑμᾶς τήν εὐλογίαν τῆς Μητρός Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῆς Ἐκκλησίας, εὐχόμεθα αἴσιον, ὑγιερόν, εὐκαρπον, εἰρηνικόν καί εὐφρόσυνον τόν ἐπερχόμενον νέον ἐνιαυτόν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου.

Χριστοῦγεννα ,βκγ'

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος
διάπυρος πρός Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

[1] *Εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργίαν*, IB', PG 150, 392D.

[2] *Περί τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς*, ΣΤ', PG 150, 680C.

[3] Βλ. Ματθ, ε', 44.

[4] Ἐφес. στ', 15.

[5] § 42, 43 καί 44.

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ΑΡ. 71

Πρός
Τόν Ἱερόν Κλήρον
καί τόν εὐσεβῆ λαόν
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως

“Ὅθεν θεογνωσίας πρός φῶς ὀδηγηθέντες”

Χριστιανοί μου !

Οἱ ἀγιογραφικές ἀφηγήσεις τοποθετοῦν τήν κατά σάρκα γέννηση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ χρονικῶς σέ νυκτερινές ὥρες. Ἐπάνω σέ ζοφώδη οὐρανό παρουσιάζεται τό ἀστέρι τῆς Βηθλεέμ, ὅπως μέσα σέ ἐρεβώδη κόσμο ἀνατέλλει ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ σημαίνει τήν φωτοχυσία τῆς γνώσεως τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ στόν κόσμο. «Ἐγώ εἰμί τό φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς». (Ἰωάν. η' 12) θά πεῖ ὁ Χριστός μας πρός ἓνα λαό «καθήμενον ἐν σκότει» (Ματθ. δ' 16).

Τό φῶς τῆς Βηθλεέμ εἶναι φῶς θεογνωσίας, πού μεταμορφώνει μέ τήν Χάρη τοῦ Χριστοῦ τήν σκέψη τοῦ ἀνθρώπου σέ Χριστοσκέψη καί Θεοσκέψη, κατά τόν Ἅγιο Ἰουστῖνο Πόποβιτς.

Ὅταν ἡ ἀνθρώπινη σκέψη, ἀπό ὑπερηφάνεια καί πείσμα, δέν θέλει τόν Χριστό, παραφρονεῖ καί μαίνεται, ἡ αἴσθησις παραφρονεῖ, ἡ ζωή γίνεται ἄφρων καί ὁ ἄνθρωπος σπεύδει

ἐκτός ἑαυτοῦ ἀπό τό κακό στό χειρότερο, βυθίζεται μέ εὐχαρίστηση ἀπό ἁμαρτία σέ ἁμαρτία, ὥσπου νά βυθισθεῖ ὅλος στήν αἰώνια δουλεία τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ κακοῦ, τήν κόλαση. Μόνον ὁ πανθαύμαστος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός ὡς Θεάνθρωπος εἶναι ἡ μακαριότητα στήν ἀνθρώπινη σκέψη, ἡ αἰώνια μακαριότητα, ἡ αἰώνια εὐλογία, ὁ αἰώνιος παράδεισος, ἡ αἰώνια χαρά.

Ἡ γνώση τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀληθινή γνώση τοῦ τί εἶναι Χριστός, ποιός εἶναι, τί προσέφερε στό γένος τῶν ἀνθρώπων, ξεπερνᾷ κάθε ἄλλη γνώση.

Σ'αὐτήν ὁ Χριστιανός βλέπει καί βρίσκει τά πάντα, ἰδιαιτέρως ἂν τήν συγκρίνει μέ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἢ ὁσοδήποτε ὑψηλή ἀνθρώπινη γνώση. Ἡ ἐμπειρία τῶν ἀγίων ἀποδεικνύει ὅτι ἡ αὐθεντική Χριστογνωσία ἀποτελεῖ τήν πλήρη καί καθολική γνώση τοῦ Θεοῦ. Διότι ὁ ἄνθρωπος γνωρίζοντας τόν Χριστό ὅπως πρέπει, γνωρίζει κάθε τι πού χρειάζεται γι'αὐτόν καί γιά τόν ἄλλο κόσμο, γι' αὐτήν καί τήν αἰώνια ζωή.

Ποιός ὅμως μπορεῖ νά δώσει αὐτή τή γνώση στούς ἀνθρώπους; Ποιός ἀπό τούς μυθικούς θεούς; Ποιός ἀπό τούς ἥρωες; Ποιός ἀπό τούς μεγάλους σοφούς; Ἀσφαλῶς κανένας.

Μόνο ἡ γνώση τοῦ Χριστοῦ δίνει στόν ἄνθρωπο τήν μόνη ἀληθινή γνώση τοῦ Θεοῦ, καί κατά συνέπεια καί τοῦ κόσμου, καί τοῦ ἀνθρώπου, καί τῆς ζωῆς, καί τοῦ θανάτου, καί τῆς ἁμαρτίας, καί τῆς ἀληθείας, καί τῆς δικαιοσύνης, καί τῆς ἀγάπης, τή γνώση κάθε πράγματος μικροῦ ἢ μεγάλου, σπουδαίου ἢ συνηθισμένου, αἰώνιου ἢ πεπερασμένου. Γι' αὐτό ὁ ἅγιος πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος, μέ παραφορά ἀγάπης καί φλόγα φλόγαθειου ζήλου, ὀνομάζει τόν Χριστό Κύριό του. Διότι

κανένας δέν εἶναι ἄξιος νά εἶναι Κύριος τοῦ ἀνθρώπου ἐκτός ἀπό τόν Θεάνθρωπο. Αὐτό αἰσθάνεται, ὅποιος βασανίσθηκε ἀληθινά γιά τό πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου. Διότι τό πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου τόν ὀδηγεῖ πρὸς τόν Θεό, τόν μόνο ἀληθινό Θεό καί Κύριο, τόν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό.

Ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει τόν Θεό καί γίνεται Χριστιανός. Ὁ ἄνθρωπος γίνεται Χριστιανός ζώντας καί βιώνοντας τόν Χριστό. Ἄλλη ὁδός θεογνωσίας δέν ὑπάρχει.

Ὅταν γνωρίσει ὁ ἄνθρωπος τόν Χριστό, ἀποκτᾷ τήν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ, «καί ἐπί γῆς εἰρήνη» (Λουκ. β',14) «Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τάς καρδίας ὑμῶν καί τά νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». (Φιλιπ. δ',7).

«Νοήματα ἐν Χριστῷ» σημαίνει ἅγια νοήματα, τά ὅποια προέρχονται ἀπό νοῦ, πού ἀγιάσθηκε ἀπό τόν Χριστό μέ τά ἅγια εὐαγγελικά μυστήρια καί τίς ἁγίες εὐαγγελικές ἀρετές. Ἐτσι θεραπεύεται ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τήν κυρία ἀσθενεία του, τήν ὑψηλοφροσύνη, καί γεμίζει μέ τήν αἰώνια ὑγεία, τήν ταπεινοφροσύνη.

Από τόν ἁγιασμένο νοῦ πηγάζουν ἅγια νοήματα, ἀπό τόν νοῦ «ἐν τῷ Χριστῷ», ἔρχονται «νοήματα ἐν τῷ Χριστῷ».

Μόνο ζωή θεογνωσίας «ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» κρατεῖ τήν σκέψη μας «ἐν τῷ Χριστῷ» καί μεταμορφώνει κάθε σκέψη μας σέ Χριστοσκέψη, σέ Θεοσκέψη. Οἱ ἀνθρώπινες σκέψεις καί ἡ ἀνθρώπινη διάνοια ἐκτός τοῦ Χριστοῦ ἔχουν τυφλωθεῖ καί δέν βλέπουν τίποτα, ὅπως πρέπει νά τό βλέπουν, καί δέν γνωρίζουν τίποτα, ὅπως πρέπει νά τό γνωρίζουν. Ἀπό τήν ἀπιστία καί τήν μή ἀπόδοχή τοῦ Χριστοῦ ἔχουν τυφλωθεῖ οἱ σκέψεις καί «τά νοήματα τῶν ἀπίστων» (πρὸβλ. Β' Κορινθ. δ'4 καί γ'14).

Ἐπειδή ἡ χριστιανικὴ ζωὴ εἶναι ζωὴ μέσα σέ θεῖο ἁγιασμό καί ἀρετές, «διά τοῦτο» εἶναι ἀπαραίτητη, «ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος Αὐτοῦ» (Κολασ. α' 9). Γιά μιὰ τέτοια ἔνθεη ζωὴ, ἡ ὁποία εἶναι σέ ὅλα ἀθάνατη, ἀτελεύτητη καί αἰώνια, εἶναι ἀπαραίτητες οἱ ἀθάνατες, ἀτελεύτητες καί αἰώνιες ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ.

Ἡ πρόοδος σ'αὐτὴ τὴ ζωὴ ἐξαρτᾶται καί ἀπὸ τὸ Θεό, ὁ Ὅποιος δίνει τίς δυνάμεις, καί ἀπὸ ἐμᾶς, πού χρησιμοποιοῦμε τίς δυνάμεις. Ὁ Θεός δέν βιάζει κανένα, ἀλλὰ δίνει στὸν καθένα κατὰ τὴν ἔφεσή του, τὸ ζῆλό του καί τὴν πίστη του, κατὰ τὸ ζῆλό του δηλ. στὴν εὐαγγελικὴ ἄσκηση, στὴν ἐκπλήρωση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καί τὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν Του. Ὅσο ἐμεῖς βιάζουμε τὸν ἑαυτό μας στὴν εὐαγγελικὴ ζωὴ, τόσο ὁ Κύριος μᾶς δίνει δυνάμεις νά τὴν πραγματοποιοῦμε, ὥστε ὁ ἀγώνας μας νά εἶναι ἐλαφρός καί χαροποιός, ὅπως μᾶς τὸ μαρτυροῦν οἱ ἅγιοι.

Χριστιανοί μου!

Ἐμπλουτίζοντας τὸν ἑαυτό μας μέ αὐτὸ τὸν πλουτισμὸ θεολογίας εὐχομαι νά ἐορτάσουμε τὰ Ἅγια Χριστοῦγεννα, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε νά γνωρίσουμε τὸν Θεό, νά ὀδηγηθοῦμε μέ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, πού φωτίζει τὰ πάντα, στὴν ἀληθινὴ θεογνωσία.

ΑΓΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2023

**ΜΕΤΑ ΠΑΤΡΙΚΩΝ ΕΥΧΩΝ
+ Ο ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ
ΜΑΡΚΟΣ**

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΘΛΗΤΑΣ

Κατόπιν εισηγήσεως της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Αθλητισμού, ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, κατά την Συνεδρίαν της 10ης Μαΐου 2023, απεφάσισεν, εις τό πλαίσιον της ποιμαντικής μερίμνης αυτής διά τούς ανθρώπους του Αθλητισμού, τήν κατ' έτος τέλεσιν της Θείας Λειτουργίας υπέρ τών άθλητών, τών προπονητών καί τών άθλητικών παραγόντων όλων τών ολυμπιακών άθλημάτων.

Διά του υπ'άρ. 5859/2680/20-11-2023 Συνοδικού έγγραφου ώρίσθη ως ήμέρα τελέσεως της Θείας Λειτουργίας ή Κυριακή 17^η Δεκεμβρίου 2023.

Η πρώτη Θεία Λειτουργία έτελέσθη υπό του Σεβ. Μητροπολίτου Χίου κ. Μάρκου, ως Προέδρου της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Αθλητισμού, εις τόν Ίερόν Ναόν Αγίου Σπυρίδωνος Παγκρατίου (πλησίον του ιστορικού Παναθηναϊκού Σταδίου), τήν Κυριακήν 17^{ην} Δεκεμβρίου 2023.

Εις αυτήν είχαν προσκληθῆ νά συμπροσευχηθούν άθληταί, προπονηταί καί άθλητικοί παράγοντες όλων τών άθλητικών σωματείων της Ελλάδος.

Μετά του Σεβασμιωτάτου συνελειτούργησαν ο Αρχιμ. π. Πολύκαρπος Μπόγρης, Γραμματεός της Επιτροπής, ο Πρωτοπρ. π. Γεώργιος Φειδόπουλος (παλαιός βαδιστής), μέλος της Επιτροπής καί οί Έφημέριοι του Ί. Ναού Αιδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτεροι π. Κυριακός Τσουρός, π. Χρήστος Αργυρόπουλος καί π. Δημήτριος Σκόνδρας.

Μεταξύ τών πιστών ήσαν τά μέλη της Επιτροπής κ. Γεώργιος Νικολόπουλος, Όμότ. Καθηγητής ΤΕΦΑΑ, κ. Πολυξένη Αργειτάκη, Έπικ. Καθηγήτρια ΤΕΦΑΑ, καθώς καί οί κάτωθι: ο Πρόεδρος της Έλληνικής Όμοσπονδίας Γυμναστικής κ. Αθανάσιος Σταθόπουλος, ή κ. Μαρίκα Καρδαρά (ΣΕΓΑΣ), ο κ. Ιωάννης Μόσχοβας (Όμοσπονδία ΚΑΡΑΤΕ), ο κ. Νικόλαος Κοντός, Πρόεδρος της Όμοσπονδίας άναρριχήσεως καί όρειβασίας, ή κ. Εύη Μωραϊτίδου, Όλυμπιονίκης της ύδατοσφαιρίσεως, ή εκπρόσωπος τών άθλητών κ. Έλένη Ξενάκη, ο εκπρόσωπος της Όμοσπονδίας πετοσφαιρίσεως, οί Βουλευταί Χίου κ. Παναγιώτης Μηταράκης (παλαιός βαλκανιονίκης εις τήν ξιφασκίαν) καί κ. Σταύρος Μιχαηλίδης, ο πρωταθλητής σφυροβολίας

κ. Χρήστος Πολυχρονίου, οί χρυσοί νικηταί τῶν Αἰγαιοπελαγитικῶν Ἀγῶνων κ. Γεώργιος Χαραμαντάς (δισκοβολία καί σφαιροβολία) καί κ. Γεώργιος Σ. Στεῖρος, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς (ἄλμα εἰς ὕψος), ἀθληταί ἀπό διάφορα ἀγωνίσματα (καλαθοσφαίρισις, χειροσφαίρισις, ἄρσις βαρῶν, ἀντισφαίρισις κ.λπ.), οἱ ὅποιοι προσῆλθαν καί εἰς τήν Θεῖαν Κοινωνίαν, ἡ Διευθύντρια τοῦ ΣΕΓΑΣ κ. Καλυψώ - Μηναιῖς Δέρβου, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, Καθηγηταί Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν καί πολλοί πιστοί.

Ὁ Σεβ. Χίου μετέφερε τάς εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἰερωνύμου καί προέβη εἰς μίαν θεολογικήν ἀνάλυσιν τῆς συνδέσεως Ἐκκλησίας καί Ἀθλητισμοῦ, τονίσας ὅτι τό ἀνθρώπινον σῶμα, τό ὅποιον εἶναι δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, προσελήφθη ἀπό τόν Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ κατά τήν ἐνανθρώπησίν Του καί ἐγένετο ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί, ὡς ἐκ τούτου, χρήζει τῆς φροντίδος τοῦ ἀνθρώπου. Ἀνεφέρθη εἰς τάς ἀθλητικάς φράσεις τῆς Παυλείου διδασκαλίας καί ἐπεσήμανεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας, ἐμπνευσμένη ἀπό τόν χῶρον τοῦ Ἀθλητισμοῦ, χρησιμοποιεῖ ἀντιστοίχως διά τούς μάρτυρας καί τούς ὁσίους τούς ὄρους «ἀθλοφόροι» καί «ἀσκηταί». Ἐπίσης προέβη εἰς εἰδικήν ἀναφοράν εἰς τόν Ἅγιον Μακάριον, Ἀρχιεπίσκοπον Κορίνθου, ὡς «ἀλείπτην» (προπονητήν) τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων, προτείνας νά ἀνακηρυχθῇ Προστάτης Ἅγιος τῶν προπονητῶν.

Ἐτονίσεν ἰδιαιτέρως ὅτι τό ἦθος τοῦ Ἀθλητισμοῦ καθιστᾷ αὐτόν ξένον πρὸς τήν βίαν καί ἐκάλεσεν ὅλους εἰς μίαν προσπάθειαν νά παιδαγωγηθοῦν οἱ φίλαθλοι - ὀπαδοί, ὥστε νά ἐκλείψουν φαινόμενα βίας εἰς τά γήπεδα.

Τέλος, ἐκάλεσεν τούς πιστούς εἰς τόν δρόμον ταχύτητος τῆς μετανοίας, εἰς τόν δρόμον ἀντοχῆς τῆς ἀσκήσεως, ὑπερπηδώντας τά ἐμπόδια τῶν πειρασμῶν καί ῥίπτοντας μακράν τόν παλαιόν ἄνθρωπον, ὥστε νά ἐπιτευχθοῦν ἄλματα πνευματικά, ἐπί τῷ κοντῷ τῆς μυστηριακῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας.

Μετά τό πέρας τῆς Θεῖας Λειτουργίας, διενεμήθη ὡς εὐλογίαν τοῦ Μακαριωτάτου εἰκόνα τοῦ Ἁγ. Νέστορος, Προστάτου τῶν ἀθλητῶν, καί τό Ἐκκλησιαστικόν Συμβούλιον ἐδεξιώθη τούς ἀθλητάς καί παράγοντας εἰς τήν Ἐνοριακὴν Αἴθουσαν.

ΛΓ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ
ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ
ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Τὴν 31η Ὀκτωβρίου 2023 ἄρχισαν στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Νέου Φαλήρου, οἱ ἐργασίες τῆς «ΛΓ' Πανορθόδοξοι Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα αἵρέσεων καί παραθρησκείας», μέ θέμα: «Παλαιά Διαθήκη: Ἀμφισβητήσεις, παρερμηνεῖες, πολεμική».

Οἱ ἐργασίες τῆς Συνδιασκέψεως ἐτελοῦσαν ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου. Συμμετεῖχαν Ἐντεταλμένοι ἑννέα Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί ἑβδομήντα ἑννέα Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κρήτης καί τῆς Δωδεκανήσου. Ἡ Συνδιάσκεψη διεξήχθη ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἵρέσεων, καί ἐφιλοξενήθη στήν Ἱερά Μητρόπολη Πειραιῶς.

Στήν ἀρχή ἐτελέσθη Ἁγιασμός ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πτολεμαῖδος κ. Ἐμμανουήλ καί ἀκολουθῶς ἀνεγνώσθησαν τά μηνύματα τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Στήν ἐναρκτήρια τελετή παρέστησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Δαμασκηνός (Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο), Πτολεμαῖδος κ. Ἐμμανουήλ (Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας), Βράτσης κ. Γρηγόριος (Πατριαρχεῖο Βουλγαρίας), Χίου κ. Μάρκος, Μέλος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, καθώς καί ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Στρατονικείας κ. Στέφανος.

Ἐπίσης, παρέστησαν καί ἀνέγνωσαν μηνύματα οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν: Ἱεροσολύμων, ὁ ἐν

Αθήναις Ἐξαρχος τοῦ Παναγίου Τάφου Αρχιμ. κ. Ραφαήλ, Σερβίας, Πρωτοπρ. κ. Βλαντισλάβ Τοπάλοβιτς, Κύπρου, Πρωτοπρ. κ. Παναγιώτης Πίπης, Πολωνίας, Δρ. Γεώργιος Μπετλέικο καί Ἀλβανίας, Πρωτοπρ. κ. Ἰωάννης Μερκούρης.

Στό μήνυμά του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος, μεταξύ τῶν ἄλλων, ὑπογράμμισε: «*Διαχρονικά, στή συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ Παλαιά Διαθήκη ἔχει ὡς ἐπίκεντρο τό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου, καταγράφοντας ὄψεις τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας (Λουκ. 24, 27). Οἱ τύποι, τά σύμβολα, οἱ θεοφάνειες τοῦ ἀσάρκου Λόγου, ὁ προφητικός λόγος, ἀποτελοῦν ἀναμφισβήτητα γεγονότα καί ὑπομνήματα τοῦ ἀποκλειστικῶς χριστολογικοῦ χαρακτήρα της, τόσο ὡς πρός τό περιεχόμενο καί τόν σκοπό της, ὅσο καί ὡς πρός τήν πρόσληψη καί ἐρμηνεία της.*»

Ἀκολουθῶς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ κήρυξε τήν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνδιασκέψεως.

Στήν συνέχεια, τόν λόγο ἔλαβε ὁ πρῶτος Εἰσηγητής κ. Βασίλειος Τζέρπος, Ἐπίκουρος Καθηγητής Καινῆς Διαθήκης, τοῦ Τμήματος Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ., μέ θέμα: «*Ἡ Χριστολογική πρόσληψη καί ἐρμηνεία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης στά βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης*». Ὁ Ἐλλογιμώτατος κ. Καθηγητής μέ σαφήνεια κατέδειξε τήν ἐνότητα ἀμφοτέρων τῶν Διαθηκῶν. Μεταξύ τῶν ἄλλων ἀνέφερε: «*Ἡ Παλαιά Διαθήκη εἶναι ἡ "Γραφή", στήν ὁποία ἀναφέρονται καί συχνά χρησιμοποιοῦν τόσο ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς, ὅσο καί οἱ μαθητές καί Ἀπόστολοί Του στά βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης, εἴτε ὡς πρωταγωνιστές τῶν γεγονότων πού ἐκεῖ ἐξιστοροῦνται, εἴτε ὡς συγγραφεῖς τῶν βιβλίων της. Οἱ ἀναφορές σέ γεγονότα, πρόσωπα καί καταστάσεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἱστορικά ἔχουν σταθερή θέση στό πρωτοχριστιανικό κήρυγμα ἀπό τήν ἑναρξη τῆς δημόσιας δράσης καί διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ στή Ναζαρέτ, ἕως τό κήρυγμα τῶν μαθητῶν καί Ἀποστόλων Του στό πλαίσιο τῆς ἱεραποστολικῆς τους δραστηριότητος σέ Ἰουδαίους καί ἐθνικούς*». Δέν παρέλειψε νά ἀναδείξει τό χριστολογικό ὑπόβαθρο τῆς ἐνότητος

τῶν δύο Διαθηκῶν καί στήν ἐρμηνεία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ὑπογραμμίζοντας τή συσχέτιση τῶν δύο Διαθηκῶν, βάσει τοῦ σχήματος “ὑπόσχεση – ἐκπλήρωση”.

Τήν 1η Νοεμβρίου 2023, συνεχίσθηκαν οἱ ἐργασίες τῆς «ΛΓ΄ Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων διά θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας». Τό πρωῖ ἐτελέσθη Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερό Ναό Ἁγ. Δημητρίου Νέου Φαλήρου ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καί Οἴνουσσῶν κ. Μάρκου, Μέλους τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τήν πρώτη Εἰσήγηση πραγματοποίησε ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Βασίλειος Γεωργόπουλος, Ἀναπληρωτής Καθηγητής τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας καί Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ., μέ θέμα: «*Ἡ πολεμική τῶν Ναζί κατά τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης*». Στήν Εἰσήγησή του παρουσίασε τίς θέσεις τῆς ναζιστικῆς ιδεολογίας, τῶν Γερμανῶν Χριστιανῶν καί τῆς Κίνησης τῆς Γερμανικῆς πίστεως ὡς τούς κύριους πολέμιους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης στή ναζιστική Γερμανία. Κοινό στοιχεῖο τῆς πολεμικῆς τους, τό ὁποῖο ἐνσωματώθηκε στήν κριτική τους, ὑπῆρξε ὁ ρατσιστικός ἀντισημιτισμός τους. Ὁ Εἰσηγητής δέν παρέλειψε νά ἐπισημάνει ἐπαναλήψεις τῆς ναζιστικῆς ἐπιχειρηματολογίας κατά τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης σέ σύγχρονα πολιτικά φιλοναζιστικά μορφώματα στόν γερμανικό καί τόν ἑλληνικό χῶρο.

Τή δεύτερη Εἰσήγηση πραγματοποίησε ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Δημήτριος Ἀβδελᾶς, Δρ Θεολογίας καί Κοινωνιολόγος, μέ θέμα: «*Ἡ παρουσία τοῦ Ἰσαρκου Λόγου στήν Παλαιά Διαθήκη καί οἱ “Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά”*». Μέ σαφή τρόπο ἀνέδειξε μέ συγκεκριμένες βιβλικές μαρτυρίες τίς θεοφάνειες τοῦ Ἰσαρκου Λόγου στήν Παλαιά Διαθήκη. Οἱ παλαιοδιαθηκικές θεοφάνειες τοῦ Ἰσαρκου Λόγου «ὡς Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου», ἐπεσήμανε ὁ εἰσηγητής, ἀφενός μέν ἀναδεικνύουν τό Μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος καί τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ, καθῶς δέν πρόκειται

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ποιήματα

ἀπό τό Κατηχητικό Σχολεῖο Ἁγίου Εὐστρατίου Θυμαναῶν.
Υπεύθυνος: π. Παντελεῖμων Μαυριάνος.
Κατηχητές: π. Μιχαὴλ Ζευγιός, κ. Λεμονιά Μαστρογιαννάκη.

Ποιήματα

ἀπό τό Κατηχητικό Σχολεῖο Ἁγίας Μαρίας Βερβεράτου
καί Κοιμήσεως Θεοτόκου Χαλκειοῦς.
Υπεύθυνοι: π. Κωνσταντῖνος Κρουσουλούδης, π. Γεώργιος Πύρρος.
Κατηχητές: π. Γεώργιος Πύρρος, πρεσβ. Σταματία Κουφοπαντελί.

Χριστουγεννιάτικες εὐχές καί τραγούδι

ἀπό τό Κατηχητικό Σχολεῖο Ζωοδόχου Πηγῆς Λετσαίνης
καί Κοιμήσεως Θεοτόκου Λατομνίσσης.
Υπεύθυνοι: π. Ἰωάννης Τσιμούνης, π. Βασίλειος Φιλιππάκης.
Κατηχήτριες: κ. Ἐλένη Τζάνα, κ. Μαρία Σαραντινοῦδη.

«Μείζων δέ τούτων ἡ ἀγάπη»

ἀπό τό Κατηχητικό Σχολεῖο Ἁγίου Μάρκου Βροντάδου.
Υπεύθυνος: π. Αντώνιος Παλαιός.
Κατηχητής: κ. Ἰσίδωρος Σαλιάρης.

Τραγούδια

ἀπό τό Κατηχητικό Σχολεῖο Ἁγίου Κηρύκου Βροντάδου.
Κατηχητής: π. Κήρυκος Φαράκλας.
Χοράρχης: κ. Σταῦρος Στεῖρος.

Ποιήματα

ἀπό τό Κατηχητικό Σχολεῖο Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Χίου
καί Ἁγίου Χαραλάμπους Βαρβασίου.
Υπεύθυνοι: π. Ἰωάννης Μουσᾶς, π. Νεκτάριος Ἐπιτροπάκης.
Κατηχήτρια: κ. Χρυσάνθη Δημητρούλη.

Ποιήματα

ἀπό τό Κατηχητικό Σχολεῖο Ἁγίας Μαρίας Καλοπλῦτου.
Υπεύθυνος - Κατηχητής: π. Δημήτριος Καλίκας.

Ποιήματα

από τό Κατηχητικό Σχολεῖο Ταξιαρχῶν Μεσῶν
καί Ἁγίας Παρασκευῆς Καλαμυτιῆς.

Υπεύθυνοι: π. Ἀπόστολος Γαλάτουλας, π. Κωνσταντῖνος Θερμανός,
Κατηχητής: π. Κωνσταντῖνος Θερμανός.

«Ἡ φάτνη τῆς καρδιάς μου»

από τό Κατηχητικό Σχολεῖο Ἁγίου Γεωργίου Νενίτων
καί Ἀναλήφειος Σωτήρος Βουνοῦ.

Υπεύθυνοι: π. Κωνσταντῖνος Μελεξές, π. Θεόφιλος Τσιγκαλάγης,
Κατηχητές: κ. Ἀργύριος Στακιάς, π. Θεόφιλος Τσιγκαλάγης.

Θεατρικό δρῶμενο καί ποίημα

από τό Κατηχητικό Σχολεῖο Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Σταυροῦ Καρδαμύλων.

Υπεύθυνος: π. Παντελεῖμων Βύλος.

Κατηχητής: κ. Γεράσιμος-Ἐλευθέριος Τάτσις.

Ποίημα

από τό Κατηχητικό Σχολεῖο Ἁγίου Λουκά Βαρβασιῶ.

Υπεύθυνος: π. Δημήτριος Γεόμελος.

Κατηχήτρια: κ. Ἐυτυχία Ζανίκου - Γεόμελου

«Αὐτό εἶναι Χριστοῦγεννα»

από τό Κατηχητικό Σχολεῖο Μεταμορφώσεως Σωτήρος Χριστοῦ Βαρβασιῶ.

Υπεύθυνος - Κατηχητής: π. Ἰωάννης Βορριάς.

Ποιήματα

από τό Κατηχητικό Σχολεῖο Ἁγίου Ἰακώβου
καί ἀπό τήν ομάδα τῆς ΓΕΧΛ Χίου.

Υπεύθυνος - Κατηχητής: π. Ἐμμανουήλ Τζιώτης.

Παινήματα

από τό Κατηχητικό Σχολεῖο Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Εὐρετιῆς.

Υπεύθυνος: π. Ἀλέξανδρος Μπογῆς.

Κατηχητής: κ. Ἰωάννης Βαγιάνος.

Χαιρετισμός τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου

(συνέχεια ἐκ σελ. 15)

φιλοσοφικό σύστημα πού ἐμπεριέχει αὐθεντική σύνθεση ἀρχαίων μυστικῶν ἐσωτερικῶν διδασκαλιῶν, μεταφυσικῶν ἀρχῶν καί ἀλληγορικῶν ἐρμηνειῶν. Στή συνέχεια κατέδειξε ὅτι ἡ Καμπαλά ἀποτελεῖ πλήρη παρερμηνεία καί διαστρέβλωση τῆς παλαιοδιαθηκικῆς διδασκαλίας σέ θεολογικό, ἀνθρωπολογικό καί κοσμολογικό ἐπίπεδο.

Τήν 2^α Νοεμβρίου ὁλοκληρώθηκαν οἱ ἐργασίες τῆς Συνδιασκέψεως μέ τή σύνταξη, τή συζήτηση καί τήν ὑπογραφή τῶν Πορισμάτων.

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Ἡ ΛΓ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα Αἱρέσεων καί Παραθρησκείας, πού πραγματοποιήθηκε ὑπό την αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου τοῦ Β', στόν Πειραιᾶ, ἀπό 31 Ὀκτωβρίου ἕως 2 Νοεμβρίου 2023, μέ τήν φιλόξενη φροντίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς καί ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἱρέσεων, μέ θέμα: «*Παλαιά Διαθήκη: Ἀμφισβητήσεις, παρερμηνεῖς, πολεμική*», μετά ἀπό ἐκτενῆ συζήτηση ἐπί τῶν εἰσηγήσεων, ἐνέκρινε ὁμοφώνως τά ἀκόλουθα Πορίσματα:

1. Ἡ Παλαιά Διαθήκη εἶναι ἡ Γραφή, στήν ὁποία ἀναφέρονται καί συχνά χρησιμοποιοῦν, τόσο ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὅσο καί οἱ μαθητές καί Ἀπόστολοί Του στά βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης, εἴτε ὡς πρωταγωνιστές τῶν γεγονότων, πού ἐκεῖ ἐξιστοροῦνται, εἴτε ὡς συγγραφεῖς τῶν βιβλίων της. Ἡ χρήση της ἀπό τόν ἴδιο τόν Κύριο καί [2] τούς Ἁγίους Ἀποστόλους σχετίζεται μέ τό κήρυγμα τους, ὅτι ὁ πολυαναμενόμενος Μεσσίας, πού ὁ Θεός ὑποσχέθηκε στήν Παλαιά Διαθήκη, εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, τοῦ Ὁποίου ἡ Γέννηση, ἡ Σταύρωση καί ἡ Ἀνάσταση ἐγκαινιάζουν τήν νέα περίοδο τῆς λυτρωτικῆς γιά τόν ἄνθρωπο οικονομίας τοῦ Θεοῦ, τήν Καινή Διαθήκη.

Οι αναφορές σέ γεγονότα, πρόσωπα και καταστάσεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἱστορικά μὲν ἔχουν σταθερή θέση στό πρωτοχριστιανικό κήρυγμα ἀπό τὴν ἑναρξη τῆς δημοσίας δράσεως καὶ διδασκαλίας τοῦ Κυρίου στή Ναζαρέτ ἕως τὸ κήρυγμα τῶν μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων Του, στό πλαίσιο τῆς ἱεραποστολικῆς τους δραστηριότητος σέ Ἰουδαίους καὶ Ἐθνικούς, διαχρονικά δὲ στό φρόνημα, τὴ διδασκαλία καὶ τὴ λατρεία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας.

Ἡ ἀδιάσπαστη ἐνότητα τῶν δύο Διαθηκῶν, μέ τόν Θεάνθρωπο Κύριο ὡς τὸ κέντρο τους, ἐπιβεβαιώνεται, ὄχι μόνο ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι τὸ Πανάγιο Πνεῦμα εἶναι «τό λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν» στήν Παλαιά Διαθήκη, ἀλλά ἐπίσης καὶ ἀπὸ τίς ἰδιαιτέρες ἐρμηνευτικές μεθόδους, πού οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας χρησιμοποίησαν καὶ υἰοθέτησαν, βασικό στοιχεῖο καὶ χαρακτηριστικό τῶν ὁποίων εἶναι ἡ συσχέτιση τῶν δύο Διαθηκῶν, βάσει τοῦ σχήματος «ὑπόσχεση - ἐκπλήρωση».

2. Οἱ περί Θεοῦ δοξασίες τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά», ἐπαναφέρουν στό ἱστορικό προσκήνιο, μέ πρόσχημα τὴν πιστότητα στόν βιβλικό λόγο, τὴν ἰουδαϊκὴ μονοθεΐα. Μεταξύ τῶν ἄλλων μαρτυριῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πού φανερώνουν τὸ μυστήριο τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ ἀποδεικνύουν κακόδοξες τίς δοξασίες τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά», ἀποτελεῖ καὶ ἡ ἄσαρκος παρουσία τοῦ Θεοῦ Λόγου στίς Παλαιδιαθηκικές Θεοφάνειες ὡς «Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου» (Ma'akJahwe). Δέν πρόκειται γιὰ ἄγγελο, δημιουργημα τοῦ Θεοῦ, ὑπηρετικό τῆς θείας βουλήσεως, καθὼς ὁμιλεῖ ὄχι ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ σέ πρῶτο ἐνικό πρόσωπο.

Ὁ «Ἀγγελος τοῦ Κυρίου» (Ma'akJahwe) παρουσιάζεται ὡς Θεός καὶ ὀνομάζεται μέ σαφήνεια Κύριος (ἑβραϊκά Γιαχβέ) καὶ Θεός (ἐνδεικτικῶς: Γεν. 16, 7-13. Γεν. 22, 11-18. Γεν. 28, 13 σέ συνδυασμό μέ Γεν. 31, 11-13. Ἐξόδ. 3, 2-7. Κριτ. 6, 11-16). Οἱ Παλαιδιαθηκικές Θεοφάνειες καὶ οἱ σχετικές βιβλικές ἀναφορές καταδεικνύουν τὴν

διακριτή [3] υπόσταση του Θεού Λόγου, ως άσάρκου στην Παλαιά Διαθήκη, που δέν ταυτίζεται με την κτιστή ύπαρξη του Αρχαγγέλου Μιχαήλ κατά τις κακόδοξες θέσεις της εταιρείας «Σκοπιά». Ο άσαρκος Λόγος, που είναι παρών στην Παλαιά Διαθήκη, είναι ο Θεός Λόγος, που σαρκώνεται «έκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου» κατά την δεύτερη έν χρόνω Γέννησή Του, υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας.

3. Η αίρεση των Αντβεντιστών της Έβδομης Ημέρας προβάλλει ως αποκλειστικό κριτήριο πιστότητας στο θέλημα του Θεού και ως απόδειξη της άληθινής Εκκλησίας την αποκλειστική τήρηση του Σαββάτου, με μία ιουδαϊκή θεολογική νοηματοδότησή του. Επιπλέον, βασική ιουδαϊκή διδασκαλία της κίνησης αποτελεί και ή διατήρηση της τελετουργικής διάκρισης της Παλαιάς Διαθήκης των ζώων σε καθαρά και άκάθαρτα, γεγονός τό όποιο αντίτιθεται στην διαφορετική ανάγνωση και προσέγγιση αυτών των ζητημάτων από την Καινή Διαθήκη, άκυρώνοντας έτσι και τον Παύλειο λόγο για την λειτουργία του Μωσαϊκού Νόμου ως «παιδαγωγού εις Χριστόν» (Γαλ. 3, 24).

Οί θεμελιώδεις αυτές θεολογικές παρερμηνείες από τους Αντβεντιστές της Έβδομης Ημέρας των Παλαιοδιαθηκικών δεδομένων τους διαφοροποιούν, και στο πεδίο αυτό, από τό σύνολο του χριστιανικού κόσμου και όλως ιδιαίτερος από την Ορθόδοξη διδασκαλία για τή θεολογική νοηματοδότηση της Κυριακής ως ημέρας Αναστάσεως και λατρείας του Κυρίου, χαρακτηριζομένης «όγδός και άνεσπέρου», λόγω της έμπειρικής προγεύσεως και βιώσεως, μέσα στον ιστορικό χρόνο της Βασιλείας του Θεού.

4. Η αίρετική και παραχριστιανική κίνηση της «Εκκλησίας του Ίησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών» ή Μορμόνων, όπως είναι ευρύτερα γνωστοί, αποτελεί ένα χώρο, που οί διαστρεβλώσεις και οί παρερμηνείες της Παλαιάς Διαθήκης είναι έκτεταμένες. Στην διδασκαλία των Μορμόνων αποτελεί προνομιακό πεδίο ή επίκλησις και ή προσαρμογή προσώπων, γεγονότων και διδασκαλιών της Παλαιάς Διαθήκης με έξωβιβλικές

«ἀποκαλύψεις» τῶν ἄλλων «ἱερῶν» κειμένων τῆς αἰρέσεως.

Ἱστορικά Παλαιοδιαθηκικά δεδομένα συνδέονται κατά τρόπο ἀνορθολογικό καί ἀνιστόρητο μέ φανταστικά ὀνόματα μή βιβλικῶν [4] ἀρχαίων «προφητῶν», γεγονότων, λαῶν (π.χ. Νεφίτες, Λαμανῖτες, Ἰαρεδίτες), κατά τούς ἰσχυρισμούς τους, λαῶν τῆς ἀρχαίας Ἀμερικῆς, στό «θεολογικό» σύστημα τῶν Μορμόνων, γιά νά προσδώσουν κύρος καί ἀληθοφάνεια στό βιβλίό τοῦ Μόρμον, ὡς μία δῆθεν ἀκόμη μαρτυρία γιά τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καθίσταται ἀντιληπτό τό εὐρύτατο πεδίο παρερμηνείας καί διαστρεβλώσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀπό τούς Μορμόνους, ἐάν στά ἀνωτέρω προστεθοῦν τά περί οἰκογενείας θεῶν, προϋπάρξεως τῶν ψυχῶν στόν κόσμον τῶν πνευμάτων, ἤ κατά γράμμα κυριολεκτικῶς ἀποδοχή τῶν Παλαιοδιαθηκικῶν ἀνθρωπομορφικῶν διηγήσεων, ἤ παρουσίαση τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος ὡς εὐλογίας, ἤ ἀπομίμηση βιβλικῶν γενεαλογιῶν μέ ὀνόματα ἀπό τόν χῶρον τῆς μορμονικῆς φαντασιοκοπίας, τά ὁποῖα παρουσιάζονται ὡς ἔγκυρες πρόσθετες «ἀποκαλύψεις».

5. Τόν εἰκοστό αἰῶνα ξεχωριστό πεδίο πολεμικῆς καί ἀπορρίψεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀποτελέσεν ἡ περίοδος πολιτικῆς κυριαρχίας τοῦ ἐγκληματικοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ καθεστώτος τῆς Γερμανίας. Στήν περίοδο αὕτη τό Ἱερό Κείμενο πολεμήθηκε μέ ἀκραῖο τρόπο ἀπό τρεῖς κυρίως παράγοντες: α) ἀπό τήν ναζιστική ἰδεολογία, β) ἀπό τό μόρφωμα- ὑποστήλωμα στό θρησκευτικό πεδίο τοῦ Ναζισμοῦ τῶν λεγομένων «Γερμανῶν Χριστιανῶν», καί γ) ἀπό τόν ἀναβιωμένο γερμανικό παγανισμό, πού συστεγάσθηκε στήν λεγομένη «Κίνηση τῆς Γερμανικῆς Πίστεως». Κοινή ἀφετηρία ὅλων αὐτῶν τῶν χώρων, στήν μανιώδη πολεμική τους κατά τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὑπῆρξε ὁ ἀκραῖος καί φανατικός ρατσιστικός ἀντισημιτισμός τους.

Ἡ ἐπανεμφάνιση καί στόν ἑλληνικό χῶρον, κατά τό τελευταῖο τέταρτο τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα, μεμονωμένων προσώπων, κινήσεων καί σωματείων, πού ὑποστηρίζουν ἐπιόνως τήν ἐπαναφορά στά παγανιστικά προχριστιανικά πιστεύματα, συσχετίσθηκε ἄμεσα στό

εϋρύτερο πλαίσιο τῆς ἀντιχριστιανικῆς πολεμικῆς τους, καί μέ μία πολυεπίπεδη κριτική κατά τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἡ νεοπαγανιστική πολεμική ἐνσωματώνει ὑβριστικές ἀναφορές, ἀνιστόρητες προσεγγίσεις, παραποιήσεις βιβλικῶν δεδομένων ἐκτός τοῦ ἱστορικοῦ τους πλαισίου καί τῆς νοηματικῆς τους συνάφειας. Ταυτοχρόνως, στό [5] ὄνομα μιᾶς «ἐλληνοκεντρικῆς κοσμοθέασης», δέν ἀπουσιάζει ἀπό ἔντυπα καί ἐκπροσώπους τοῦ νεοπαγανιστικοῦ χώρου καί ἕνας ἀντισημιτικός λόγος ὀργανικά συνυφασμένος μέ ὑποτιμητικές ἀναφορές γιά τήν Παλαιά Διαθήκη.

6. Ὁ εϋρύτερος ἀποκρυφιστικός χώρος, μέ ἕναν ὄχι εὐκαταφρόνητο ἀριθμό κινήσεων καί ἐκπροσώπων του, δέν παραλείπει νά χρησιμοποιεῖ παλαιοδιαθηκικά πρόσωπα καί διηγήσεις στήν προσπάθειά του νά καταστήσει πειστικές καί ἀληθοφανεῖς νεφελώδεις καί ἀνορθολογικές θεωρίες καί πρακτικές του, συνδυάζοντας αὐτές μάλιστα μέ ἔννοιες ὅπως «γνώση» καί «μύηση». Μία ξεχωριστή περίπτωση πλήρους διαστρέβλωσεως καί ἀποκρυφιστικῆς προσεγγίσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀποτελεῖ ἡ περίπτωση τῆς ἰουδαϊκῆς Καμπαλά.

Ἡ Καμπαλά (παράδοση) ἀναδύθηκε κατά τόν Μεσαίωνα καί εἶναι προσπάθεια ἐσωτεριστικοῦ τύπου ἐρμηνείας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, μέσα ἀπό τήν ἀποκρυφιστική ἰουδαϊκή παράδοση. Ἀπό μελετητές καί ὀπαδούς της προβάλλεται ὡς φιλοσοφικό σύστημα, πού ἐμπεριέχει αὐθεντική σύνθεση ἀρχαίων μυστικῶν ἐσωτερικῶν διδασκαλιῶν, μεταφυσικῶν ἀρχῶν καί ἀλληγορικῶν ἐρμηνειῶν.

Τό ἐν λόγῳ κοσμοθεωριακό καί θρησκευτικό σύστημα ἀποτελεῖ πλήρη παρερμηνεία καί διαστρέβλωση τῆς Παλαιοδιαθηκικῆς διδασκαλίας σέ θεολογικό, ἀνθρωπολογικό καί κοσμολογικό ἐπίπεδο. Δοξασίες της λ.χ. περί ἀπορροῆς ἢ ἐκπορεύσεων (Σεφιρώθ), πού ἀπεικονίζονται ὡς Καμπαλιστικό δέντρο ἢ δέντρο τῆς ζωῆς, ἡ υἱοθέτηση ἀντιβιβλικῶν δοξασιῶν, ὅπως περί προϋπάρξεως, ἀρρενοθηλείας τῆς ψυχῆς καί μετενσαρκώσεως, εἶναι ἀντιλήψεις ἄγνωστες καί ἀντίθετες μέ τήν Παλαιά Διαθήκη. Τό ὅλο ἀποκρυφιστικό σύστημα τῆς Καμπαλά

ἐμφανίζει ἔντονες ἀναλογίες μέ τά ἀρχαῖα Γνωστικά συστήματα.

7. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ὡς **Σῶμα Χριστοῦ**, μέ τό Πανάγιο Πνεῦμα νά Τήν ὀδηγεῖ «εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν» (Ἰωάν. 16,13) εἶναι διαχρονικῶς ὁ αὐθεντικός ἐρμηνευτής καί θεματοφύλακας τῶν Ἁγίων Γραφῶν καί ὁ μοναδικός καί ἀσφαλής χῶρος σωτηρίας.[6]

Ἡ Συνδιάσκεψη ἐγκρίνει ὁμοφώνως τά ὡς ἄνω Πορίσματα καί ἐξουσιοδοτεῖ τόν Σεβασμιώτατο Πρόεδρο αὐτῆς νά τά ὑπογράψει καί νά τά ὑποβάλει στήν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ Ἐντεταλμένοι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν
Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου
Μητροπολίτης Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου Δαμασκηνός
Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας
Μητροπολίτης Πτολεμαῖδος Ἐμμανουήλ
Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων
Ὁ ἐν Ἑλλάδι Ἐξαρχος τοῦ Παναγίου Τάφου Ἀρχιμ. Ραφαήλ
Πατριαρχείου Σερβίας
Πρωτοπρ. Δρ. Vladislav Topalovic
Κοσμήτορας Θεολογικῆς Σχολῆς «Saint Basil of Ostrog»
Πατριαρχείου Βουλγαρίας
Μητροπολίτης Βράτσας Γρηγόριος
Ἐκκλησία τῆς Κύπρου
Πρωτοπρ. Παναγιώτης Πίπης
Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος
Πρωτοπρ. Κυριακός Τσουρός
Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας
κ. Γεώργιος Μπετλέικο, Δρ. Θ.
Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας
Πρωτοπρ. Ἰωάννης Μερκούρης
Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνδιασκέψεως

†Ὁ Πειραιῶς Σεραφεῖμ

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ ΑΡ. 70

Πρός
Τόν Ἱερόν Κλήρον
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως

Ἡ Ἐνορία, γιά τόν Ὁρθόδοξο Χριστιανό, εἶναι ὁ ἱερός μητροφόρος θύλαξ τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως, τῆς ἠθικῆς στηρίξεως καί τῆς ὑπαρξιακῆς ὀλοκληρώσεώς του. Ὅταν ἐργάζεται ἐκκλησιολογικῶς, λειτουργεῖ ὡς πρωτογενῆς θεραπευτικός παράγων, μακράν τοῦ ὁποίου ὁ ταλαίπωρος ἄνθρωπος στερεῖται τῆς μεγάλης δωρεᾶς καί ἐνθέου δυνατότητος νά αὐξηθεῖ ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ.

Ἀσφαλῶς ἡ καταφυγή σέ ἱερά προσκυνήματα καί μοναστικά κέντρα ἀποτελεῖ εὐλογημένη πράξη πνευματικῆς ἀνακαινίσεως καί ὑπαρξιακῆς ἀναπτύξεως. Ἡ ἐγκατάλειψη ὁμως τῆς Ἐνορίας καί ἡ ἐξ ὀλοκλήρου μόνιμη καταφυγή σέ αὐτούς τούς ὄντως ἱερούς χώρους καί ἡ ἄρνηση συμμετοχῆς στίς πολυσήμαντες δραστηριότητες μιᾶς ζωντανῆς ἐν Χριστῷ Ἐνορίας στερεῖ τήν γλυκειά θαλπωρή τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας, ἀφοῦ εἶναι τό λειτουργικό – μυστηριακό χαρακῶμα τῆς καθαρῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς. Μέσα στήν Ἐνορία συναντᾶται μυστηριακῶς ὁ ἄνθρωπος μέ τόν ἐν Χριστῷ ἀδελφό του καί μέ τόν Θεάνθρωπο καί συμπορεύονται.

Ἡ Ἐνορία ἀποτελεῖ ἐν σμικρογραφίᾳ ὅλη τήν Ἐκκλησία καί ἐκεῖ ὅπου συνάγονται ἐν ἱερᾷ συνάξει οἱ πιστοί, καί μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἐπίσκοπο, ἡ τόν ἐκπρόσωπό του, τόν Ἐφημέριο Ἱερέα, συνιστοῦν τήν λατρευτική σύναξη καί τήν λατρευτική κοινότητα, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας

Ἡ ἐναγώνιος ποιμαντική μέριμνά μας, μᾶς ὀδήγησε στήν διοργάνωση τοῦ Β' Τερατικοῦ Συνεδρίου τῆς Τεραῖς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν, τό ὁποῖο θά πραγματοποιηθεῖ, μέ τήν Χάρη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, τήν Πέμπτη 30 Νοεμβρίου 2023 στό Κουκουνάρειο Πνευματικό Ἐνοριακό Κέντρο τοῦ Τεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Λατομιτίσσης μέ γενικό θέμα: «*ΕΝΟΡΙΑ: Ὁ Χριστός ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν*» κατά τό ἀκόλουθο πρόγραμμα:

Ὡρα 07.00' Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία εἰς τόν Τερόν Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου Λατομιτίσσης Χίου.

Ὡρα 10.00' Ἐναρκτήριοις Ἀκολουθία.

Ὡρα 10.15' Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκος.

Θέμα: «*Θεολογικές βάσεις τῆς Ἐνορίας*».

Ὡρα 10.30' Αἶδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Δημήτριος Γεόμελος.

Θέμα: «*Ἡ ἐνορία καί οἱ οἰκογένειες*».

Ὡρα 10.45' Αἶδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Δημήτριος Φώτης.

Θέμα: «*Ἡ ἐνορία στίς σύγχρονες ἀνακατατάξεις*».

Ὡρα 11.00' Αἶδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Ἐμμανουήλ Τζιώτης.

Θέμα: «*Σύγχρονα παραδείγματα ποιμαντικῆς δράσεως*».

Ὡρα 11.15' Αἶδεσιμ. Οἰκονόμος κ. Μιχαήλ Ζευγιός.

Θέμα: «*Ἐνορία καί Φιλανθρωπική διακονία*».

Σᾶς προτρέπουμε, λοιπόν, νά προσέλθετε καί νά συμμετάσχετε στό ἐν λόγω Β' Τερατικό Συνέδριο, ἐπικαλούμεθα γιά ὅλους τοὺς Κληρικούς μας τήν Χάρη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί διατελοῦμε μέ πατρικές εὐχές.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ Ο ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ ΜΑΡΚΟΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΙΛΗΤΑΡΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ «ΑΓ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ»

Ὡς τυγχάνει γνωστόν ἡ Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν ἔχει ἐντάξει εἰς τὴν πνευματικὴν διακονίαν Αὐτῆς τὸ πρόγραμμα «Φιλολογικόν Εἰλητάριον» μὲ χῶρον διεξαγωγῆς τὴν Βιβλιοθήκην ΑΓΙΟΣ ΑΓΑΠΗΤΟΣ.

Εἰς τὸ πλαίσιον αὐτῆς τῆς διακονίας:

α) ὁ Ἑλλογιμώτατος κ. Χρῆστος Ν. Φροσυνάκης, ἀριστοῦχος Μεταπτυχιακὸς τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐπραγματοποίησεν παρουσιάσιν τοῦ θέματος: «ΟΜΗΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ Α΄: Ἡ συμβολὴ τῶν ἐνθέτων ἀφηγήσεων καὶ τῶν ἀντικατοπτρισμῶν –Μελέτη Σ 115-121», τὴν Πέμπτη 23 Νοεμβρίου 2023 καὶ ὥραν 17:30 εἰς τὴν Βιβλιοθήκην ΑΓΙΟΣ ΑΓΑΠΗΤΟΣ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰσηγήσεως ὁ ὁμιλητὴς ἐπαρουσίασε τὸ ζήτημα τῶν ἐνθέτων ἀφηγήσεων καὶ τῶν ἀντικατοπτρισμῶν εἰς τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὀμήρου ἐξ ἑνὸς παραδείγματος τῆς ραψωδίας Σ. Τὸ παράδειγμα τοῦ Ἡρακλέους εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ἀχιλλέως ἐξητάσθη ὡς ἀναδρομικὴ μικρογραφία τοῦ διλήμματος τοῦ Δίος εἰς τὴν ραψωδίαν Π διὰ τὴν μοῖραν τοῦ Σαρπηδόου. Οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Δίος δὲν ἐπέτυχον νὰ διαφύγουν ἀπὸ τὴν μοῖραν των παρὰ τὴν δυνάμιν των καὶ τὴν φιλάτην σχέσιν των μὲ τὸν πατέρα των, τὸν Δία. Οὕτως καὶ ὁ Ἀχιλλεύς θά ἀποδεχθῆ τὸν θάνατόν του, ὅπως ὅλοι οἱ ἡμίθεοι, ἐφ' ὅσον τὸν ὀρίσουν ὁ Ζεὺς καὶ οἱ ἄλλοι ἀθάνατοι.

β) ἡ Ἑλλογιμωτάτη κ. Ἀντωνία Σαρρῆ, Ἐπίκουρος Καθηγήτρια τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐπραγματοποίησεν εἰσηγήσιν μὲ θέμα: «Μαθήματα Παπυρολογίας - Παλαιογραφίας», τὴν Παρασκευὴν 29 Δεκεμβρίου 2023, ὥραν 18.00, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεφέρθη εἰς τὸν P. Oxy XLII 3057 (1ου – 2ου μ. Χ.), μίαν «ἐπιστολὴν κεχιασμένην» οὗ Ἀμμωνίου πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον, ἡ ὁποία κατὰ τινὰς ἐπιστήμονας (Orsolina Montevicchi, Paria Ramelli, Monica Minehart, κ. ἄ) θεωρεῖται καὶ ὡς κρυπτοχριστιανικὴ.

Άπολυτίκιον Παναγίας Ρουχουνιώτισσης

(ποιηθέν υπό τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου)

Τῆς Μονῆς Σου Παρθένε ἀνεδείχθης ἡ Πρόμαχος καί τῶν
εὐσεβῶν, Θεοτόκε, ἀσφαλές καταφύγιον, ἐνώσασα τόν νοῦν
πρός τόν Θεόν, ἤνωσας Τοῦτον τῇ σαρκί, διά τοῦτο
σεσωσμένοι ἔνεκα Σοῦ ἐν πίστει μακαρίζομεν, δόξα τοῖς
μεγαλείοις Σου Ἁγνή, δόξα τῇ Προστασίᾳ Σου, ὅτι τήν Τεράν
Σου ἀγιάζεις ταύτην Μονήν, Παναγία Ρουχουνιώτισσα.

**ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΦΥΛΛΟ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ κ. ΜΑΡΚΟΥ**

- Ἐκδότης: Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ.
- Ἀπευθύνεσθε: «ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΣ» - Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν -
Κων. Ἀμάντου 24, Τ.Κ. 82100 - ΧΙΟΣ.
- Ἴστοσελίς: <http://www.imchiou.gr>
- Ἡ «ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΣ» διανέμεται δωρεάν.
- Δεκτές αὐτοπροαίρετες δωρεές ἀναγνωστῶν, ὑπέρ τοῦ κατηχητικοῦ καί
φιλανθρωπικοῦ ἔργου.
- IBAN GR 98 0110 4900 0000 4900 0199 68

Μνήμη ήρώων του Αΐπου

Του Έμμανουήλ Στ. Στεΐρου, Ανθυπολοχαγού (ΠΒ)

Σεβασμιώτατε πατέρα μου,
Κύριε Ταξίαρχε,
Κύριοι εκπρόσωποι τών αρχών,

Με βαθύ αίσθημα τιμής παρευρίσκομαι σήμερα στον Καθεδρικό Ίερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Βροντάδου, στον τόπο που γεννήθηκα και μεγάλωσα, στον τόπο που σαν σήμερα οι τρεις λεοντόθυμοι άνδρες τών Έλληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, οί Νικόλαος Ρίτσος (Ανθυποπλοίαρχος του Πολεμικού Ναυτικού), Ίωάννης Παστρικάκης (Δόκιμος σημαιοφόρος του Πολεμικού Ναυτικού) και Βασίλειος Στάϊκος (Δεκανέας του Στρατού Ήρας), μαζί με πολλούς ακόμα στρατιώτες άφησαν την τελευταία τους πνοή στο τιμημένο και αίματοβαμμένο ύψωμα του Αΐπου, για την προάσπιση και την άπελευθέρωση τής πατρίδας μας.

Η Έλληνική Ιστορία είναι γεμάτη από αγώνες για την απόκτηση ή ανάκτηση του πολύτιμου αγαθού για τον άνθρωπο, τής Έλευθερίας, για τó όποιο θυσιάζει ακόμη και την ίδια του τή ζωή. Αυτό τó γνωρίζουν καλά οί Χιώτες οί όποιοι πέρασαν από πολλούς κατακτητές μέχρι την πολυπόθητη ώρα τής λευτεριάς. Έλληνικές γενιές έρχονταν και παρέρχονταν δίχως να αναφαιίνεται στον όρίζοντα ή πραγματοποίηση του έθνικού όνειρου. Στο διάστημα αυτό οί Χιώτες πλήρωσαν με τó αίμα τους την αγάπη τους για τή Λευτεριά, όταν τó 1822 οί Τουρκοί κατέστρεψαν όλοκληρωτικά τó νησί και έσφαξαν τούς κατοίκους του. Τήν ίδια χρονιά, ó Ψαριανός πυρπολητής Κωσταντίνος Κανάρης θά ανατίναζε την Τουρκική ναυαρχίδα στο λιμάνι τής Χίου ως εκδίκηση στην μεγάλη σφαγή. Ένενήντα χρόνια αργότερα ήρθε τó πλήρωμα του χρόνου και ή αύγή που πρόσμενε τó μαρτυρικό νησί.

Ήταν 11 Νοεμβρίου του 1912, ήμέρα Κυριακή, έορτή τών πολιούχων τής Χίου Αγίων Μηνά, Βίκτωρος και Βικεντίου. Από τότε έορτάζεται και ως ήμέρα τής άπελευθέρωσης τής Χίου από τόν τουρκικό ζυγό.

Ήταν ή έποχή που τά Βαλκανικά κράτη βρισκονταν σε πόλεμο με την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Η Ελλάδα, μέσα σε μικρό διάστημα, είχε άπελευθερώσει σημαντικό μέρος τής Δυτικής Μακεδονίας με σημαντικότερη πόλη αυτής τής Θεσσαλονίκης. Ο έλληνικός στόλος υπό τις διαταγές του Ναυάρχου Παύλου Κουντουριώτη έξασφαλίζει τόν άπόλυτο έλεγχο του Αιγαίου. Με τόν τουρκικό στόλο κλεισμένο στα στενά άπελευθερώνει την Λήμνο, στην συνέχεια τή Θάσο, την Ίμβρο, την Τένεδο, τόν Άγιο Ευστράτιο, τή Σαμοθράκη, τά Ψαρά και στις 8 Νοεμβρίου την Λέσβο.

Τότε συγκροτείται Σύνταγμα υπό τις διαταγές του Συνταγματάρχη Πεζικού Νικολάου Δελαγραμμάτικα και αποπλέει για τη Χίο με σκοπό την απελευθέρωση της νήσου με μεγάλο ένθουσιασμό και πίστη προς την τελική νίκη.

Οι προσπάθειες την ελληνικής αντιπροσωπείας με έπικεφαλής τον Δελαγραμμάτικα ήταν ανεπιτυχείς με τον στρατιωτικό διοικητή Ζιχνή - Μπέη να δηλώνει ότι θα υπερασπιστεί το νησί μέχρι εσχάτων. Μάλιστα σε σχετική ερώτηση απάντησε: «Άμ' αυτό δεν θα γίνει ποτέ! Η Χίος είναι το Παρίσι της Ανατολής και προτιμώ να την κάνω στάχτη παρά να μου την πάρουν οι Έλληνες».

Στις 15:15 της 11ης Νοεμβρίου μοίρα ελληνικών πλοίων, καταδρομικών, αντιτορπιλικών και μεταγωγικών, ολοκληρώνει την απόβαση στην περιοχή Κονταρίου, στις παρυφές της πόλης της Χίου. Η Τουρκική αντίδραση κάμφθηκε σε μικρό διάστημα, μετά το βομβαρδισμό που δέχτηκαν οι τουρκικές θέσεις από τα πλοία του ελληνικού στόλου, και υποχώρησαν. Οι Τούρκοι όπισθοχώρησαν σε ασφαλέστερα μέρη, στην περιοχή Καρυών, Μονής Αγίου Μάρκου και Νέας Μονής.

Την επομένη, 12 Νοεμβρίου του 1912, ο ελληνικός στρατός, που είχε διανυκτερεύσει την προηγούμενη στο Κοντάρι, εισέρχεται στην πόλη μέσα σε πανηγυρικό κλίμα. Μόλις μαθεύτηκε το γεγονός της απελευθέρωσης της πόλης της Χίου, οι Βρονταδοῦσοι ξεκίνησαν προς την πόλη για να υποδεχτούν τους ελευθερωτές Έλληνες. Όμως η πολυπόθητη ώρα της απελευθέρωσης δεν είχε φτάσει ακόμη. Χρειάστηκαν 41 ημέρες σκληρού αγώνα έως ότου στις 21 Δεκεμβρίου παραδοθούν οι τουρκικές δυνάμεις και ελευθερωθεί εξ ολοκλήρου το νησί.

Την 14η Νοεμβρίου ήρθε ένα πεζοναυτικό απόσπασμα στον Βροντάδο και τελέστηκε δοξολογία στον Άγιο Γεώργιο, ενώ πλήθος κόσμου καταφιλούσε τους ελευθερωτές. Στη συνέχεια, το απόσπασμα κινήθηκε προς την Παναγία Ερειθιανή για να γίνει έμφανές το μήνυμα της Λευτεριάς και στη βόρεια κοινότητα. Την ίδια ημέρα, ο 9ος λόχος του 3ου Τάγματος του 1ου ΣΠ ήλθε και έμεινε στην περιοχή Άλωνάκια για μία νύχτα προκειμένου να προστατεύσει την περιοχή από ενδεχόμενη τουρκική επίθεση. Στις 9 το βράδυ ο Υποπλοίαρχος Ιωάννης Δεμέστιχας με τους 80 Άνδρες του Λόχου πεζοναυτών διατάσσεται να κατευθυνθεί στον Βροντάδο και να διανυκτερεύσει στον Άγιο Μακάριο. Είχε αποφασιστεί η διάσπαση της έχθρης ζώνης στην κορυφογραμμή του Αΐπους και η κατάληψή του. Την κορυφογραμμή κρατούσαν περίπου 100 Τούρκοι, κρυμμένοι πίσω από βράχια και ερείπια τοίχων στη θέση Καστέλλι, έτοιμοι να αποκρούσουν κάθε

επίθεση. Ο τουρκικός στρατός ήταν καλά εφοδιασμένος με τρόφιμα και πολεμοφόδια και τελούσε υπό τις διαταγές του Ζιχνή - Μπέη, αξιωματικού με αρετιότατη μόρφωση και ικανότητα, σπουδασμένου στη Γερμανία.

Τὰ ξημερώματα τῆς 15ης Νοεμβρίου 1912 καὶ ὥρα 4:00 ἀρχισε ἡ ἐπιχείρηση κατάληψης τοῦ Αἵπους ἀπὸ τὸν 9ο λόχο τοῦ 3ου Τάγματος τοῦ 1ου ΣΠ ὑπὸ τὸν λοχαγὸ Δημήτριο Μαυρομιχάλη καὶ ἀπὸ οὐλαμὸ πυροβόλων ἀκολουθούμενων ἀπὸ ἄγημα 80 πεζοναυτῶν ὑπὸ τὸν Ὑποπλοίαρχο Ἰωάννη Δεμέστιχα, πού θὰ δροῦσε ὡς ὀπισθοφυλακή. Τὸ ἐγχείρημα ἦταν δύσκολο. Δυσχερῆς ἢ ἀνάβαση. Εὐτυχῶς οἱ Τοῦρκοι ἀντελήφθησαν τοὺς Ἕλληνες ἀργά, ὅταν πιά εἶχαν φτάσει στὴν κορυφογραμμὴ καὶ εἶχαν ἀρχίσει νὰ ἀναπτύσσονται, προκειμένου νὰ διευκολύνουν καὶ τὴν ἀνάβαση τῶν ἄλλων.

Στὶς 6:00 οἱ φρουροὶ τῶν τουρκικῶν προφυλακῶν αἰφνιδιάστηκαν καὶ πολλοὶ ὑποχώρησαν. Ὁ 9ος λόχος προωθήθηκε σὲ βάθος 500 μ. καὶ σταμάτησε τὴν προέλαση βάσει τῶν διαταγῶν πού εἶχε λάβει. Ὁ Ἰωάννης Δεμέστιχας πίστευε ὅτι θὰ ἦταν ὀρθότερη μιὰ καταδίωξη τοῦ ἐχθροῦ. Ἐτσι διέταξε τὸ ἄγημα νὰ καταδιώξει τὶς ἐχθρικές δυνάμεις καὶ τὸ χώρισε σὲ δύο τμήματα τὸ ἓνα ὑπὸ τὸν ἴδιο καὶ τὸ ἄλλο ὑπὸ τὸν Ἀνθυποπλοίαρχο Νικόλαο Ρίτσο. Ὁ τελευταῖος κατευθύνθηκε στὴ θέση Κυμιές, κυρίευσε τὴ μάντρα, ἀλλὰ, κατὰ τὴν ἐπιχείρηση, πληγώθηκε κατάστηθα καὶ μεταφέρθηκε βαρῶς τραυματισμένος στὸ πρόχειρο Νοσοκομεῖο πού εἶχε στηθεῖ στὸ δημοτικὸ σχολεῖο τοῦ Ἀγ. Γεωργίου. Ἡ πληγὴ ἦταν καιρῖα καὶ τὰ σημεῖα ζωῆς λίγα. Ὁ γιατρὸς Γεώργιος Πιταούλης ἦταν αὐτὸς πού περιποιήθηκε τὰ τραύματα του. Ὁ γενναῖος Ἀνθυποπλοίαρχος ἔχοντας τὶς διανοητικές του δυνάμεις θέλησε νὰ μάθει τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρα πού τὸν περιποιούνταν καὶ ἀφοῦ τὸν εὐχαρίστησε τὸν ρώτησε γιὰ τὴν ἔκβαση τῶν μαχῶν. Ὁ γιατρὸς τὸν διαβεβαίωσε ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς νικάει σὲ ὅλα τὰ μέτωπα. Τότε ὁ Ρίτσος ἀπάντησε «Τότε ἐγὼ ἀποθνήσκω εὐχαριστημένος» καὶ ἄφησε τὴν τελευταία τὸν πνοὴ ὑποκύπτοντας στὰ τραύματα του.

Τὸ ἀπόσπασμα τοῦ Ρίτσου εἶχε ἐκμηδενίσει τὴν τουρκικὴ ἀντίσταση. Στὸ ἄλλο μέτωπο, ὁ Δεμέστιχας εἶχε ἀποκοπῆ ἀπὸ τὶς ὑπόλοιπες ἑλληνικές δυνάμεις μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα νὰ εἶναι ἐναντίον του. Τὸ μαῦρο χρῶμα τῶν στολῶν τῶν πεζοναυτῶν καὶ ἡ ἀκαπνὴ πυρίτιδα τῶν τυφεκίων τύπου γκρά πού χρησιμοποιοῦσαν σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ πετρῶδες περιβάλλον τοῦ Αἵπους εἶχαν κάνει ἐμφανέστατη τὴ θέση τους στὸν ἐχθρὸ πού τοὺς ἔβαλλε καὶ ἀπὸ τὶς τρεῖς πλευρές. Στὴ συνέχεια, ὁ ἀγῶνας διεξαγόταν σῶμα μὲ σῶμα. Στὸ σημεῖο αὐτὸ πληγώθηκε θανάσιμα ὁ δόκιμος σημαιοφόρος Ἰω. Παστρικιάκης καθὼς καὶ ὁ Δεμέστιχας. Ὁ τελευταῖος μεταφέρθηκε στὸ Νοσοκομεῖο τῆς Χίου μὲ διαμπερὲς τραῦμα στὴν ἀριστερὴ κνήμη, ἀφοῦ, προηγουμένως, εἶχε

διατάξει υποχώρηση, μιᾶς καὶ οἱ περισσότεροὶ τῶν πεζοναυτῶν εἶχαν σκοτωθεῖ ἢ τραυματιστεῖ.

Οἱ ἐνισχύσεις δὲν ἄργησαν νὰ ἔρθουν. Ὁ 9ος λόχος διατάχθηκε νὰ υποστηρίξει τοὺς πεζοναῦτες καὶ ὑπὸ τὴν κάλυψη λόχου τοῦ 7ου ΣΠ, ἔφτασε πίσω ἀπὸ τοὺς πεζοναῦτες, τοὺς ὁποίους ἀπεγκλώβισε μὲ τὶς σφαῖρες τῶν Τούρκων νὰ πέφτουν βροχή. Καθοριστικὴ ἦταν καὶ ἡ βοήθεια τοῦ πλοίου «Μακεδονία», τὸ ὁποῖο ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Χιώτη Γεώργιου Χωρέμη κανονιοβολοῦσε τὶς θέσεις τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ τὴν Δασκαλόπετρα ἀναγκάζοντας τοὺς Τούρκους σὲ υποχώρηση. Στὴ μάχη του Αἴπους, οἱ ἑλληνικὲς ἀπώλειες ὑπολογίζονται σὲ 7 νεκροὺς καὶ 62 τραυματίες καὶ οἱ τουρκικὲς ἀνέρχονταν σὲ 26 νεκροὺς καὶ πολλοὺς τραυματίες.

Ὁ Δελαγραμμάτικας βλέποντας ὅτι οἱ δυνάμεις του δὲν ἐπαρκοῦν καθὼς καὶ τὶς ἀντίξοες καιρικὲς συνθήκες, διέταξε τὴν ἀναστολὴ τῶν ἐπιχειρήσεων μέχρι νὰ φτάσουν ἐνισχύσεις. Ἐκτὸς ἀπὸ ἐνισχύσεις τακτικοῦ στρατοῦ, ἔφθασαν στὴ Χίο καὶ συνέβαλαν ἀποφασιστικὰ σώματα ἐθελοντῶν ἀπὸ Σάμο, Μυτιλήνη, Ἰκαρία, Κρήτη, Ἡπειρο, Βουρλά τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καθὼς καὶ ἐθελοντικά σώματα ἀπὸ τὸ Λιθί, τὰ Μαστιχοχώρια, τὰ Καρδάμυλα καὶ τὴ Βολισσό.

Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι οἱ συσχετισμοὶ ἑλληνικῶν καὶ τουρκικῶν δυνάμεων εἶχαν ἀνατραπεῖ σημαντικὰ ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν, ὁ συνταγματάρχης Δελαγραμμάτικας ἀπέφυγε κάθε ἐπιθετικὴ ἐνέργεια, θεωρώντας ὅτι οἱ νέες δυνάμεις δὲν ἦταν ἐπαρκῶς προετοιμασμένες καὶ ἐξ αὐτοῦ ἦταν ἀπρόθυμος νὰ τὶς ὀδηγήσει σὲ μιὰ πολύνεκρη σύγκρουση. Πίστευε, ὅτι οἱ τουρκικὲς δυνάμεις βρῖσκονταν μέσα σ' ἓνα ἀσφυκτικὸ κλοιὸ πού θὰ τοὺς ἐξανάγκαζε ἀργὰ ἢ γρήγορα σὲ παράδοση. Ἔτσι, ἐνημέρωσε τὸ ὑπουργεῖο Στρατιωτικῶν τὸ ὁποῖο ἐνέκρινε τὴν προσωρινὴ ἀναστολὴ τῆς γενικῆς ἐπίθεσης πρὸς κατάληψη τῆς νήσου. Μετὰ τὴν ἀφίξη τῶν ἐθελοντικῶν σωμάτων στίς 13 Δεκεμβρίου, ὁ Δελαγραμμάτικας μετὰ ἀπὸ ἔγκριση τοῦ ὑπουργείου ἀποφάσισε νὰ ἐπιτεθεῖ καὶ νὰ ἐκκαθαρίσει τὸ νησι στίς 19 Δεκεμβρίου. Ἡ ἐπίθεση ἀναβλήθηκε λόγω διαπραγματεύσεων πού ἀκολούθησαν. Ὡστόσο, οἱ ἀξιώσεις τῆς τουρκικῆς πλευρᾶς θεωρήθηκαν ὑπερβιωτικὲς μὲ ἀποτέλεσμα οἱ διαπραγματεύσεις νὰ καταλήξουν σὲ ἀποτυχία.

Μετά τὸ γεγονός αὐτό, τὸ ἀμέσως ἐπόμενο βῆμα ἦταν ἡ ἐκδήλωση ἑλληνικῆς ἐπίθεσης, ποὺ προγραμματίστηκε γιὰ τὶς 20 Δεκεμβρίου. Στρατός, στόλος καὶ ἐθελοντὲς ἄρχισαν νὰ σφυροκοποῦν ἀνελέητα τὶς ἐχθρικές θέσεις ἀπὸ παντοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ σημάνει παντοῦ τουρκικὴ ὑποχώρηση. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας μέρας, ὁ Ζιχνή- Μπέης ἐκτιμώντας τὴν κατάσταση ἀποφάσισε νὰ παραδοθεῖ. Μέχρι τὸ πρωὶ τῆς ἐπομένης παραδίδονται 45 ἀξιωματικοὶ καὶ 1994 ὀπλίτες.

Ἦταν πλέον γεγονός. Ἡ Χίος εἶχε ἐλευθερωθεῖ. Τὰ γεγονότα τῆς ἀπελευθερώσεως προκάλεσαν στὶς καρδιὲς τῶν κατοίκων αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ὁ Ἰωάννης Γλύκας διατυπώνει «ἐν πλήρει ἀγαλλιάσει» στὴ σελίδα 238 τοῦ κώδικα τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ. «Δὲν εἶναι ὄνειρο! Καὶ ὅμως δὲν ὄνειρευόμαστε. Ἀλλὰ βρισκόμαστε στὴν πραγματικότητα ἐκπληρώσεως τοῦ ὀνείρου, τὸ ὁποῖο αἰωνίως ἐβανκάλιζε τὶς σκέψεις μας. Καὶ ἤδη ἀπὸ σήμερον... ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν τῶν ἐκκλησιῶν κωδωνοστασιῶν, ἐτι δὲ καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδιωτικῶν μας οἰκιῶν, κυματίζει ἡ κυανόλευκος.»

Ἡ ἀπελευθέρωση τῆς Χίου μὲ ἀποκορύφωμα τὴν μάχη τοῦ Αἴπους εἶναι χαρακτηριστικὸ παράδειγμα συνεργασίας τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ μὲ τὸ Στρατὸ Ξηρᾶς καθὼς καὶ συσπείρωσης ὅλων τῶν Ἑλλήνων γιὰ ἓνα ἱερὸ σκοπὸ. Ἡ ἐνότητα καὶ ἡ ὁμοψυχία ὑποβοηθούμενες ἀπὸ τὴν Ὑπέρμαχο Στρατηγὸ ἀποτελοῦν ἀκράδαντους παράγοντες γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῆς νίκης ἀκόμα καὶ ἀπέναντι σὲ ὑπέρτερους ἀντιπάλους. Ἀντλώντας τὶς ἀρχὲς αὐτὲς ἀπὸ τοὺς προγόνους μας ποὺ θυσιάστηκαν γιὰ τὴν ἐλευθερία μας, μποροῦμε νὰ πορευθοῦμε στὸ μέλλον καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουμε κάθε ἀπειλή ἀπέναντι στὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἐδαφικὴ μας ἀκεραιότητα.

Τιμὴ καὶ δόξα στοὺς ἡρωικούς νεκροὺς τῆς μάχης τοῦ Αἴπους,

Ἄς εἶναι ἡ μνήμη τους αἰώνια!

(Ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Βροντάδου κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ Μνημοσύνου τῶν ἡρώων τοῦ Αἴπους, τὴν 19ην Νοεμβρίου 2023).

«Υπέρ τῶν ἐν θαλάσῃ πλεόντων»
(Ο Σεβ. Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν μὲ σπουδαστὰς
τῆς ΑΕΝ Πλοιάρχων Οἴνουσσῶν. 06.12.23)

Ἡ κ. Σοφία Γεωργακοπούλου, Καθηγ. Φιλοσοφικῆς Ἀθηνῶν, βραβεύει τὸν
ἀ' ἀριστοῦχον Μεταπτυχιακὸν τῆς Κλασικῆς Φιλολογίας κ. Χρήστον Φροσυνάκη.
Ἄμφότεροι εἰσηγηταὶ τοῦ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟῦ Εἰληταρίου τῆς Ἰ. Μητρ. Χίου. (12.12.23)

Προσκυνητάριον με εικόνα
του Νεομάρτυρος Ἀγγελῆ του Ἀργείου
καὶ ὕφασμα με τὸ αἷμα τοῦ Ἁγίου.
(Γ. Ν. Ἀγ. Μάρκου Βροντάδου)